

Daniels bok – nummer ett hundre og nitti

Den profetiske klimaks: Åpenbaringen av slaget ved Panium og forspillet til søndagsloven

Jeff Pippenger

2024-04-20

Den siste artikkelen sluttet med et avsnitt som inneholdt følgende setning: «Overtredelsen har nesten nådd sin grense. Forvirring fyller verden, og en stor redsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi som kjenner sannheten, burde forberede oss på det som snart vil bryte inn over verden som en overveldende overraskelse.» «Overtredelsen» når sin grense når nådetidens beger er fylt, og denne grensen nås for De forente stater ved søndagsloven.

«Men Kristus erklærte at ikke én tøddel eller en prikk av loven skulle falle bort før himmel og jord forgår. Nettopp det verk han kom for å utføre, var å opphøye loven og vise for de skapte verdener og for himmelen at Gud er rettferdig, og at hans lov ikke behøver å forandres. Men her står Satans høyre hånd rede til å føre videre det verk som Satan begynte i himmelen, nemlig å forsøke å endre Guds lov. Og den kristne verden har godkjent hans bestrebelser ved å ta til seg dette pavemaktens barn, — søndagsinstitusjonen. De har nærmet den og vil fortsette å nærme den, inntil protestantismen rekker romermakten fellesskapets hånd. Da vil det komme en lov mot sabbaten fra Guds skapelse, og da er det at Gud «vil gjøre et underlig verk på jorden». Han har lenge båret over med slektens gjenstridighet; han har søkt å vinne dem til seg. Men tiden vil komme da de har gjort sine misgjerningers mål fullt; og da er det at Gud vil handle. Denne tid er nesten nådd. Gud fører regnskap med nasjonene: tallene vokser mot dem i himmelens bøker; og når det blir gjort til lov at overtredelsen av ukens første dag skal møtes med straff, da vil deres beger være fullt.» Review and Herald, 9. mars 1886.

Ved søndagsloven vil De forente stater ha fylt sitt beger til randen, og nasjonalt frafall vil bli etterfulgt av nasjonal undergang. Avsnittet vi betrakter, sier at «overtredelsen nesten har nådd sin grense», og at «en stor redsel snart skal komme over menneskene». Ved søndagsloven, som er «stunden da det store jordskjelvet» inntreffer i det ellefte kapittel av Åpenbaringen, «falt den tiende delen av byen», og «se, det tredje ve kommer snart», og den «sjuende engel blåste i basunen». Det tredje ve er den sjuende basun, og det kommer ved søndagsloven og bringer «stor redsel». På dette tidspunkt er «enden meget nær», og den kommer som «en overveldende overraskelse». Ved søndagsloven blir også prøvetidens beger fylt opp for pavedømmet, for da forkynner den andre røsten i Åpenbaringen atten: «Gå ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager. For hennes synder har nådd opp til himmelen, og Gud har kommet hennes misgjerninger i hu. Gjengjeld henne slik som hun har gjengjeldt dere, og gi henne dobbelt igjen etter hennes gjerninger: i det beger som hun har fylt, fyll henne dobbelt.»

Denne historien åpner seg ved søndagsloven og markerer en symbolsk tidsperiode da pavedømmet «skal dra ut i stor harme for å ødelegge og fullstendig gjøre ende på mange», for «i de siste dager

vil det være mange martyrer». Det som egger pavedømmet til vrede, er «tidender fra øst og fra nord» som «skal forferde ham», men «han skal gå sin ende i møte, og ingen skal hjelpe ham». Fra søndagsloven til pavedømmets ende begynner den første fasen av Guds utøvende dom. Den etterfølges av den andre fasen, som er de sju siste plagene, og til sist de ugudeliges evige tilintetgjørelse ved avslutningen av tusenårsriket. Historien om Guds utøvende dom er plassert innenfor krigens ramme.

«Vi står på terskelen til store og høytidelige begivenheter. Profetier går i oppfyllelse. Merkelig, begivenhetsrik historie blir nedtegnet i himmelens bøker. Alt i vår verden er i opprør. Det er kriger og rykter om kriger. Folkene er vrede, og tiden er kommet for de døde, da de skal dømmes. Begivenhetene forandrer seg for å føre frem til Guds dag, som hastig nærmer seg. Det gjenstår, så å si, bare et øyeblikk av tid. Men mens allerede folk reiser seg mot folk og rike mot rike, er det ennå ikke noe alminnelig sammenstøt. Enn så lenge holdes de fire vinder tilbake inntil Guds tjenere er blitt beseglet på sine panner. Deretter skal jordens makter stille sine styrker opp til det siste store slaget.» Christian Service, 50, 51.

Gud besegler de hundre og førtifire tusen og kaller deretter sin andre hjord ut av Babylon, og også den andre hjorden mottar Guds segl, selv om de fremstilles som den «store skare» i motsetning til de hundre og førtifire tusen. Det vesentlige poenget å se i det foregående sitatet er at «de fire vinder holdes tilbake inntil Guds tjenere er beseglet på sine panner». Ved søndagsloven er de hundre og førtifire tusen blitt beseglet, «og se, det tredje ve kommer snart», men det er ikke før den siste av Guds andre hjord har mottatt seglet, at de fire vinder blir fullt ut sluppet løs.

«Folkene blir nå vrede, men når vår Yppersteprest har fullført sitt verk i Helligdommen, vil han reise seg, iføre seg hevners klær, og deretter vil de sju siste plagene bli utøst. Jeg så at de fire englene ville holde de fire vindene tilbake inntil Jesu verk var fullført i Helligdommen, og så vil de sju siste plagene komme.» Review and Herald, 1. august 1849.

De «store og høytidelige begivenheter» som vi «står på terskelen til», fremstilles som «kriger og rykter om kriger». Det fremstilles som noe som inntreffer når «alt i vår verden er i opprør», når nasjoner «allerede reiser seg mot nasjon». Panium representerer den «merkelige og begivenhetsrike historien» i vers femten i Daniel kapittel elleve, som leder inn i, og innvarsler, vers seksten, som er søndagsloven, hvor det «alminnelige sammenstøt» finner sted, og alle «jordens makter» oppstiller sine styrker til det siste store slag. Dette «siste store slag» er den tredje verdenskrig, og fremstilles ved slaget ved Actium i 31 f.Kr.

Versene én og to, og versene ti til og med femten, representerer den skjulte historien til vers førti i Daniel elleve. Vers førti identifiserer De forente staters og adventismens historie fra 1798 og frem til 1989. Deretter tier det inntil slutten på De forente stater som det sjette riket i Bibelens profeti og utspyingen av den laodikeiske syvendedags adventistkirken i vers førtien, som er søndagsloven, og som også er vers seksten. Versene én og to identifiserer endetiden i 1989, og presidentene i De forente stater fra det tidspunktet av, inntil den sjette rike presidenten som hisser opp de sataniske globalistene. Vers to fører historien frem til valget av Donald Trump i 2016, og deretter tar vers tre opp historien om de ti kongene, fremstilt ved Aleksander den store, som er det sjuende riket i Bibelens profeti, og som gir sitt rike til pavedømmet i den snart kommende søndagslovskrisen.

Vers ti avsluttes med å identifisere 1989 som endens tid, og vers elleve og tolv fremstiller krigen i Ukraina, idet de fastslår at Putin og Russland vil vinne krigen, men at de ikke vil bli gagnet av sin seier. Krigen i Ukraina begynte i 2014, ett år før Trumps første valgkamp tok til. Disse versene leder frem til Donald Trumps oppstandelse (politisk) idet han innleder sin tredje valgkamp for å bli den åttende presidenten, han som er av de sju. Vers tretten identifiserer Trumps politiske kamper som går forut for hans seier ved Panium i vers femten, og vers fjorten omhandler den historien som utspiller seg under slaget ved Panium inntil hans seier i vers femten, den historien da syndens menneske begynner å trenge seg åpenlyst inn i den politiske historien. Når pavedømmet trenger seg inn i den profetiske historien, begynner Tyrus' skjøge å synge, og synet blir stadfestet.

Seieren ved Panium i 200 f.Kr. ble etterfulgt av veimerket makkabeernes «opprør» i Modein (som betyr protest) i 167 f.Kr. I 164 f.Kr. gjeninnviet makkabeerne templet, og Antiokus Epifanes døde, noe som markerte vendepunktet i den makkabeiske kampen mot den greske religiøse innflytelsen. I perioden fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr. ble arbeidet med å inngå en pakt innledet og fullført. De profetiske veimerkene gjentas i det hasmoneiske dynasti innenfor historien fra vers femten til vers tjuetre.

Forbundet med Roma i vers tjuetre er en direkte henvisning, men i vers femten kan de fire makkabeiske veimerkene 167 f.Kr., 164 f.Kr., 161 f.Kr. og 158 f.Kr. bare sees når historien om «forbundet» anvendes på verset. Da Pompeius erobret Jerusalem i vers seksten, ble han stilt overfor en borgerkrig som fant sted inne i byen, og de to motstående partiene var begge utbrytergrupper fra det hasmoneiske dynastiet. Makkabeerne er derfor også til stede i historien i vers seksten.

Vers tjue identifiserer Kristi fødsel, og vers tjuéen og tjueto identifiserer historien om Kristi død; derfor har den historien Hasmoneerdynastiets linje representert ved fariseerne. Vers femten til tjuetre identifiserer det bokstavelige herlige land og Guds judeiske frafalne folk, som bekjente seg å være forsvarerne av Hans sannheter, men som ikke i større grad var Guds representanter enn det frafalne protestantismen er.

Søster White informerer oss om at «mye av den historien som har funnet sted som oppfyllelse av» «det ellevte kapittel i Daniel» «vil bli gjentatt». Den profetiske linjen som er representert ved det hasmoneiske dynasti, representerer den profetiske linjen som illustrerer protestantismens frafalne horn, med begynnelse ved den tredje presidentkampanjen som tas opp av den sjette rikeste presidenten. Trump stiller til president tre ganger; første og siste gang han stiller, seirer han, men andre gang identifiserer opprøret, representert ved tallet tretten, det stjalne valget i 2020. Verden blir deretter delt i to klasser; den ene klassen kan se 2020, og den andre klassen er blind. Det symboliserer den store prøven som går forut for prøvetidens avslutning for adventistene i dannelsen av dyrets bilde.

«Allerede går forberedelsene fremover, og bevegelser er i gang, som vil føre til at det blir laget et bilde av dyret. Hendelser vil bli frembrakt i jordens historie som skal oppfylle profetiens forutsigelser for disse siste dager.» Review and Herald, 23. april 1889.

De fremadskridende «forberedelsene», «bevegelsene» som nå «er i gang», og «hendelsene» «som vil resultere i å danne et bilde av dyret», og «som vil oppfylle profetiens forutsigelser for disse siste dager», omfatter veimerkene til det hasmoneiske dynasti fra vers femten til tjuetre i Daniel kapittel elleve. Det frafalne hasmoneiske dynasti, som representerer frafallen protestantisme, er vevd inn i vitnesbyrdet om Donald Trump, den sjette og åttende republikanske president, som oppildner og engasjerer sin MAGA-isme mot den nye verdensordens woke-isme.

Vitnesbyrdet om Trump når frem til 2020 i vers to i Daniel elleve, og det omfatter hans valgkamp og første periode; deretter identifiserer versene tretten til femten hans tredje og siste valgkamp, seier og hans siste periode. Mellom de to periodene identifiserer Åpenbaringen kapittel elleve at det republikanske horn ble drept og lå dødt i gaten i tre og en halv dag. Den linjen i Trumps historie binder sammen begynnelsen og avslutningen av hans presidentperioder i Daniel kapittel elleve. Således er vitnesbyrdet om Donald Trump å finne både i Daniels bok og i Åpenbaringen, og det er plassert i begge bøker i kapittel elleve.

De tre delvise linjene, når de bringes sammen, identifiserer Trumps fullstendige historie som den sjette og den åttende presidenten, og de er strukturert på signaturen til «Sannhet». De kommer fra Daniels bok og Åpenbaringen, og frembringer en historisk linje som samsvarer med den «delen av Daniels bok som angår de siste dager».

Den delen av Daniel er det som blir åpnet av Løven av Judas stamme, like før prøvetidens avslutning, og er derfor et element i beseglingsbudskapet til de hundre og førtifire tusen. Men det kreves åndelig tjue-tjue-syn for å se de profetiske veimerkene i at de to vitnene blir drept i 2020.

Vers femten i Daniel elleve representerer slaget ved Panium og Hasmoneedynastiets linje, som ble oppfylt ved et bokstavelig slag, og således symboliserer en profetisk illustrasjon av en åndelig krig mellom den frafalne protestantismens religion og globalistens nye tidsalders religion. Slaget ved Panium, som fant sted i 200 f.Kr., representerer det republikanske hornets slag, og den kampen som er framstilt ved makkabeeroppøret, representerer det frafalne protestantiske hornets slag. Selv om makkabeernes opprør fant sted i 167 f.Kr., samsvarer det profetisk med det republikanske hornets slag i 200 f.Kr., for profetisk sett løper hornenes historier parallelt med hverandre.

Vers femten fremstiller den profetiske historien som umiddelbart går forut for og leder inn i den snart kommende søndagsloven. Den fremstiller derfor selve punktet i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen da kraften i beseglingsbudskapet for evig preger seglet på Guds siste-tidsfolk.

Det er Løven av Juda stamme som åpner det seglet som skjuler denne sannheten, og denne sannheten er Jesu Kristi Åpenbaring. De hundre og førtifire tusen er de som «følger Lammet hvor enn det går», og når Han åpner det femtende vers, har Løven av Juda stamme ledet sitt siste-tids-folk til Panium. Jesus illustrerte nettopp dette punktet i beseglingsprosessen da Han tok sine disipler med til Panium, like før korset.

Krigen ved Panium blir uttrykkelig omtalt av Kristus, da Han stod i Panium sammen med sine disipler og der underviste dem om at Hans kirke skulle bygges på Peters bekjennelse, og at «helvetes porter» ikke skulle få makt over den. Jesus identifiserte den krigføringen som er framstilt

ved slaget ved Panium. Slaget ved Panium er vers femten, og vers seksten er slaget ved Actium. Kristus stod ved Panium like før handlingen i Hans død utspilte seg.

Fra Panium til søndagsloven er historien historien om den politiske og religiøse kampen mellom jorddyrets to horn, protestantismen og republikanismen. Begge ble angrepet av det ateistiske dyret fra avgrunnen i 2020, og de to hornenes krig mot globalismens politiske og religiøse guder er fremstilt innenfor historien i versene elleve til seksten.

Fra krigen i Ukraina som begynte i 2014, til Donald Trumps første presidentvalgkamp som begynte i 2015, frem til de to horns død i 2020, frem til oppstandelsen i 2023, til Trumps tredje valgkamp, som begynte den 15. november 2022, leder historien frem til versene tretten til femten. I disse versene representerer den historien som åpenbares ved Guds profetiske Ord, de profetiske sannhetene som besegler de hundre og førtifire tusen.

Disse sannhetene ble illustrert i Kristi besøk i Cæsarea Filippi i Matteus kapittel seksten og sytten. I disse versene vender syndens menneske tilbake til den profetiske historien idet han synger den tyriske skjøgens sanger, og ved å gjøre det stadfester han synet og plasserer således disse versene i sammenhengen med midnattsropet; for der det ikke er noe syn, går folket til grunne.

Uten åpenbaring blir folket tøylesløst; men salig er den som holder loven. Ordspråkene 29:18.

De som har øyne, men ikke vil se, og ører, men nekter å høre, er de dårlige laodikeiske jomfruene som ikke har «oljen». «Oljen» er den økning i kunnskap som frembringes når Jesu Kristi åpenbaring blir avforseglet like før nådetiden avsluttes, og ifølge Hosea skal Guds folk, som avslår og forkaster kunnskap, ødelegges.

Mitt folk går til grunne av mangel på kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskap, vil også jeg forkaste deg, så du ikke skal være prest for meg. Siden du har glemt din Guds lov, vil også jeg glemme dine barn. Hosea 4:6.

Og Herrens ord kom også til meg og sa: Menneskesønn, du bor midt iblant en gjenstridig ætt, som har øyne å se med, men ikke ser; de har ører å høre med, men ikke hører; for de er en gjenstridig ætt. Esekial 12:1, 2.

Og han sa: Gå og si til dette folk: Hør og hør, men forstå ikke; se og se, men skjønn ikke. Gjør dette folks hjerte fett, og gjør deres ører tunge, og lukk deres øyne, for at de ikke skal se med sine øyne og høre med sine ører og forstå med sitt hjerte og omvende seg og bli helbredet. Jesaja 6:9, 10.

Og disiplene kom og sa til ham: Hvorfor taler du til dem i lignelser? Han svarte og sa til dem: Fordi dere er gitt å kjenne himmelrikets mysterier, men dem er det ikke gitt. For hver den som har, ham skal det gis, og han skal ha overflod; men den som ikke har, fra ham skal endog det tas som han har. Derfor taler jeg til dem i lignelser: fordi de, enda de ser, ikke ser, og enda de hører, ikke hører eller forstår. Og på dem blir Esaias' profeti oppfylt, den som sier: Med hørende ører skal dere høre og ikke forstå, og seende skal dere se og ikke skjelne. For dette folks hjerte er blitt forherdet, og tungt hører de med ørene, og sine øyne har de lukket, for at de ikke skal se med øynene og høre med ørene og forstå med hjertet og omvende seg, så jeg

kunne lege dem. Men salige er deres øyne, fordi de ser, og deres ører, fordi de hører. For sannelig sier jeg dere: Mange profeter og rettferdige har ønsket å se det dere ser, og har ikke sett det, og å høre det dere hører, og har ikke hørt det. Matteus 13:10–17.

«Alle budskapene som ble gitt fra 1840–1844, skal nå fremsettes med kraft, for det er mange mennesker som har mistet orienteringen. Budskapene skal gå til alle menighetene.

«Kristus sa: ‘Salige er deres øyne, for de ser; og deres ører, for de hører. For sannelig sier jeg dere: Mange profeter og rettferdige menn har ønsket å se det som dere ser, og har ikke sett det; og å høre det som dere hører, og har ikke hørt det’ [Matteus 13:16, 17]. Salige er de øyne som så det som ble sett i 1843 og 1844.»

«Budskapet ble gitt. Og det bør ikke være noen forsinkelse med å gjenta budskapet, for tidens tegn oppfylles; avslutningsverket må fullføres. Et stort verk vil bli utført på kort tid. Et budskap vil snart bli gitt etter Guds forordning, som vil tilta til et høyt rop. Da vil Daniel stå fram i sin lodd, for å avlegge sitt vitnesbyrd.» Manuscript Releases, bind 21, 437.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

Jesu Kristi åpenbaring, som Gud gav ham for å vise sine tjenere det som snart må skje; og han sendte den og kunngjorde den ved sin engel for sin tjener Johannes, som vitnet om Guds ord og om Jesu Kristi vitnesbyrd, om alt det han så. Salig er den som leser, og de som hører ordene i denne profeti og holder fast ved det som er skrevet i den; for tiden er nær. Åpenbaringen 1:1–3.